

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 108/04-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. apríla 2004 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti EUROINVEST o. c. p., a. s., Kpt. Nálepku 5, Prešov, zastúpenej advokátom JUDr. T. Š., Advokátska kancelária, K., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 40 C 273/02 (predtým pod sp. zn. Ro 15930/97) a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti EUROINVEST o. c. p., a. s., o d m i e t a ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. februára 2004 doručená sťažnosť (z 15. januára 2004) subjektu označeného ako CLASSINVEST o. c. p., a. s., so sídlom Herľanská 547, Vranov nad Topľou, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2

Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 40 C 273/02 (predtým pod sp. zn. Ro 15930/97).

K sťažnosti bolo pripojené splnomocnenie udelené obchodnou spoločnosťou EUROINVEST o. c. p., a. s., Kpt. Nálepku 5, Prešov pre advokáta JUDr. T. Š., Advokátska kancelária, K. (ďalej len „právny zástupca“), na zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom v uvedenej veci.

Dňa 17. februára 2004 doplnil právny zástupca sťažnosť z 15. januára 2004 podaním zo 4. februára 2004 označeným ako „Oprava sťažnosti“, z obsahu ktorého vyplynulo, že správne označenie sťažovateľa má byť EUROINVEST o. c. p., a. s., Kpt. Nálepku 5, Prešov (ďalej len „sťažovateľka“), a to vzhľadom na to, že v priebehu konania pred okresným súdom došlo 21. októbra 1998 k postúpeniu pohľadávky, a preto súčasným účastníkom súdneho konania, a teda aj konania pred ústavným súdom, je sťažovateľka.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že obchodná spoločnosť CLASSINVEST o. c. p., a. s., Herľanská 547, Vranov nad Topľou (ďalej aj „navrhovateľka“) podala 1. augusta 1997 návrh na vydanie platobného rozkazu proti G. T. (ďalej aj „odporca“) na sumu 2 050 Sk s príslušenstvom. Okresný súd síce 27. mája 1998 vydal vo veci platobný rozkaz (sp. zn. 1 Ro 15930/97), tento však nemohol odporcovi doručiť, preto ho následne 14. decembra 2001 zrušil a nariadil vo veci pojednávanie. Vec je v súčasnosti vedená pod sp. zn. 40 C 273/02, pričom nebola dosiaľ právoplatne skončená.

Sťažovateľka namietla, že okresný súd svojím doterajším postupom v označenom konaní porušil jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Na základe uvedeného žiadala, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„Okresný súd Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 40 C 273/02 (pred tým 1 Ro 15930/97) porušil základné právo sťažovateľa na prejednanie veci bez zbytočných prietahov zaručené čl. 48 ods. 2) Ústavy Slovenskej republiky.

Okresný súd Košice II je povinný zaplatiť sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 10.000,- Sk do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky.

Okresný súd Košice II je povinný uhradiť sťažovateľovi trovy konania, pozostávajúce z odmeny za právne zastupovanie vo výške 8.700,- Sk do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu Slovenskej republiky.“

Na základe výzvy ústavného súdu z 25. februára 2004 sa k sťažnosti listom sp. zn. Spr 363/04 z 3. marca 2004 vyjadril predseda okresného súdu. Okrem popisu priebehu konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 40 C 273/02 (pôvodne pod sp. zn. 1 Ro 15930/97) uviedol: *„ (...) V celom spise, ktorého sa sťažnosť týka, nie je zmienka o postúpení pohľadávky spoločnosti EUROINVEST o.c.p., a.s., so sídlom v Prešove, hoci v oprave sťažnosti sa uvádza, že k postúpeniu pohľadávky došlo už 21. 10. 1998. Dokonca ani právna zástupkyňa žalobcu – CLASSINVEST-u SLOVAKIA o.c.p., a.s. v Košiciach, po prevzatí predvolania na pojednávanie konané dňa 6. 2. 2004 túto skutočnosť súdu neoznámila, dokonca vo svojom písomnom podaní zo dňa 29. 1. 2004 ako žalobcu uviedla spoločnosť, ktorá je ako účastník označená v žalobe. Napriek tomu, že s týmto písomným podaním predložila viacero listinných dokladov, postúpenie spoločnosti, uvedenej v oprave sťažnosti, sa medzi týmito neuvádza. (...) Navyše aj sťažnosť, adresovaná štátnej správe tunajšieho súdu, doručená mi 13. 11. 2003, bola podaná spoločnosťou CLASSINVEST SLOVAKIA o.c.p., a.s. a tejto spoločnosti som na túto aj odpovedal.“*

Okresný súd súčasne so svojím vyjadrením k sťažnosti predložil ústavnému súdu na základe jeho žiadosti spis týkajúci sa označeného konania.

Z predloženého spisu ústavný súd zistil, že konanie vedené pod sp. zn. 40 C 273/02 (pôvodne pod sp. zn. 1 Ro 15930/97) sa vedie medzi navrhovateľom CLASSINVEST SLOVAKIA, o. c. p. akciová spoločnosť Košice v likvidácii a odporcom G. T. o zaplatenie 2 050 Sk s prísl. Na základe výzvy okresného súdu z 15. januára 2004 doručila právna zástupkyňa spoločnosti CLASSINVEST SLOVAKIA, o. c. p. akciová spoločnosť Košice v likvidácii vystupujúc v jej mene okresnému súdu list z 28. januára 2004, v ktorom ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní vo veci vytýčenom na 6. február 2004, uviedla v mene spoločnosti CLASSINVEST SLOVAKIA, o. c. p. akciová spoločnosť Košice v likvidácii, že trvá naďalej na podanom návrhu a v prílohe listu predložila okresným súdom požadované listinné dôkazy, na ktoré sa odvolávala v návrhu na začatie konania z 10. júla 1997. Okresný súd rozsudkom č. k. 40 C 273/02- 40 z 23. februára 2004 zaviazal odporcu zaplatiť spoločnosti CLASSINVEST SLOVAKIA o. c. p., a. s., Košice do troch dní od právoplatnosti rozsudku sumu 2 050 Sk a náhradu trov konania vo výške 940 Sk. V spise sa nenachádza oznámenie o postúpení pohľadávky na sťažovateľku.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom

predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd v súvislosti so svojou rozhodovacou činnosťou už vyslovil, že čl. 48 ods. 2 v spojení s čl. 127 ods. 1 ústavy poskytuje ochranu pred porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v konaní pred súdom len jeho účastníkovi, pretože len vo vzťahu k nemu sa plní účel tohto základného práva, ktorým je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (I. ÚS 55/02, I. ÚS 41/04, IV. ÚS 59/04).

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľky, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 40 C 273/02 (pôvodne pod sp. zn. 1 Ro 15930/97), ktoré sa začalo 1. augusta 1997, porušil jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd zistil, že sťažnosť bola podaná zjavne neoprávnenou osobou. Sťažovateľka nebola a do dnešného dňa ani nie je účastníčkou konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 40 C 273/02. Nie je preto ani aktívne legitimovaná na podanie sťažnosti. V tejto súvislosti ústavný súd konštatuje, že na skúmanie prípustnosti návrhu na začatie konania, právomoci o ňom konať a rozhodnúť, či splnenia iných zákonom ustanovených náležitostí (podmienok) je zásadne príslušný orgán, ktorý rozhoduje o merite návrhu – inými slovami, právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje právomoc skúmať to, či návrh zodpovedá tým podmienkam, ktoré pre konanie o ňom ustanovuje príslušný kódex. Do tejto kategórie patrí aj posúdenie zmeny účastníka konania na strane žalobcu na základe singulárnej sukcesie (zmluvy o prevode pohľadávok) podľa § 92 ods. 2 a 3 Občianskeho súdneho poriadku. Sťažnosť v danej veci neobsahuje žiadnu skutočnosť, na základe ktorej by ústavný súd mohol v rámci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy zasiahnuť do výkonu tejto právomoci všeobecných súdov

(mutadis mutandis I. ÚS 167/03, IV. ÚS 59/04). Vzhľadom na uvedené skutočnosti treba sťažovateľku považovať za subjekt zjavne neoprávnený (I. ÚS 101/03).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. apríla 2004